

strorum per incomprehensibilem Filii Dei victimam; de geniis hinc bonis, hinc malis; de abscondita, & sapientissima Sacramentorum dispositione & natura; de conscientiarum in fide Christi tranquillitate ac pace; de provida Dei pro toto hoc universo, maxime vero pro hominibus, cura, & saluberrimo vitæ rerumque nostrarum moderamine; de resurrectione ex mortuis, de iudicio extremo, venturaque nullisque finienda seculis vel felicitate sanctorum, vel suppliciorum acerbitate apud impios; & quæ alia sunt doctrinæ cœlestis capita, hoc tantum libro originaliter comprehensa & tradita, nec usquam alibi obvia; eaque cum ridiculis Poetarum gentilium circa Deos suos fictionibus, cum Platonis, qui omnium proxime Dei naturam affectus fertur, philosophematis, cum Muhamedis denique & Talmudistarum somniis & commentis contendat: & vel manibus palpabit, quam inepta quæcunque humani ingenii figmenta, quam insulsa, quam præ nostris sordeant oraculis. Quo pertinent, quæ Paulus edisserit, verba cedro digna 1 Corinth. II, 6-10. Quid dicam multis? Sapientissimi inter gentes & acutissimi Philosophi, de ingenii humani ad religionem, Deo dignam, excogitandam & præstandam, *ἀδυναμία* convicti, si quid molirentur de Numine verum dicere, in Ægyptum & Persiam profecti, eos sibi delegerunt magistros, qui ex Judæorum consuetudine & disciplina, sparsa purioris doctrinæ semina collegerant, quæ ab iis utcunque didicerunt, susceperunt, tractarunt, suis tamen nimium quantum deturpata commentis; ut sicubi eorum unus vel alter sobrie forte de divinitate aut cultu scripsit, id non ex suo opte hauserit ingenio, sed ex hoc nostro fonte in rivulos suos, ut ut inscius ipse, derivavit (*).

4. *Consolationum suavitas*, quæ ad medullas penetrat, fauciamque conscientiam levat. Ubi mens nostra iræ divinæ sensu percussa, vel gravissimis calamitatum procellis prostrata, vel spiritualium tentationum turbine agitata, vel præteritorum recordatione in angustias redacta, erigenda, confirmanda, tranquillanda & sananda

δ) *consolationum suavitas:*

K 3

fue-

(*) Quod juvenili quondam conatu, gemina docere aggressi sumus dissertatione de Veterum Philosophorum circa naturam Dei sententiis, Lipsiæ An. 1699.